

„A reménnyel keresem

Beszélgetés Gálfalvi György marosvásárhelyi íróval, szerkesztővel

INTERJÚ - LXIV. évfolyam, 27. szám, 2020. július 3.

Melegítőben fogad, kávéval, borral kínál a roskadásig rakott, összmagyar könyvespolcok között, ahol a Kriterion kiadványai mellett például a *Magyarország felfedezése* sorozat köteteit is megpillantom. Éppen új könyve jelent meg, amíg felkészülök, azt dedikálja. Gálfalvi György 1942-ben született Marosvásárhelyen, 1965-től a bukaresti *Ifjúmunkás*, 1970-től a marosvásárhelyi *Igaz Szó* munkatársa volt, majd annak utódjánál, a *Látónál* dolgozott nyugdíjazásáig, 2008-ig, főszerkesztő-helyettesként, 1993-tól főszerkesztőként. Majdnem harminc éve járok ide, a tetőtérbe épített dolgozószobáját mégsem láttam eddig. Kedvemre való hely: itt lehet gondolkodni és dolgozni, ami egy ilyen típusú embernél ugyanazt jelenti. Egyvalamit nem lehet, csak ha látogató jön: beszélgetni. És mostanában egyre kevesebben jönnek. De nem akarom ezzel kezdeni, hiszen nem is ez a legfontosabb. Inkább a csíkszeredai Bookartnál megjelent kötet.